

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

قاسم باز
۱۵ دسمبر ۲۰۲۲

قاسم باز

رهنورد زریاب عضویت KGB داشت

اعظم رهنورد زریاب از شروع فاجعه ۷ ثور ۱۳۵۷ تا روز فوت سال ۱۳۹۹ یک جمله را هم به ضد جنایات روس و حزب دیموکراتیک خلق و پرچم ننوشت. وی در این مدت مانند میر محمد صدیق فرهنگ ، لطیف پدram ، قوی کوشان، استاد خلیل الله خلیلی و یک عده پشتونهای جناح حزب دیموکراتیک خلق به موضوعات تفرقه افگانه بین اقوام برادر ساکن افغانستان دامن زد. رهنورد زریاب عضویت KGB داشت، همچنان وی عضو علی البدل کمیته مرکزی حزب پرچم و معین وزارت اطلاعات و کلتور بود، افسوس به حال جناب داکتر عبدالله عبدالله، که در جنازه وی اشتراک نمود. داکتر عبدالله عبدالله نمی تواند این عمل خود را توجیه بشر دوستی احترام به قلم و نویسندگی نماید .

شخصیت انسان را نه شعر نه آهنگ و نه هم داستان نویسی می سازد، شاعران ، نویسندگان و آهنگ سرایانی که حس وطن دوستی همزیستی با همی نداشته باشند، باید غدار ، جانی و مفسد خطاب شوند و نباید مورد احترام قرار گیرند. سلیمان لایق و بارق شفیق هم شاعر بودند. ناشناس فطرت و منگل هم خواننده هائی اند. دو سه رهبر جهادی هم نطقان خوب اند. تره کی هم ناول نویس بود .

من شخصیت شخص را از روی اعمال وی قضاوت می کنم نه از روی آهنگ، شعر و داستان نویسی .

امروز رفتن به عیادت مریضان اعضای سابق حزب خلق و پرچم ، و دفن نمودن اجساد آنها با مراسم شأندار نظامی، رفتن به قبور شان و امر اعمار و ترمیم مقبره آنها به یک مود در حکومت چار دیوال (غ ع) مبدل گردیده. از اینگونه اعمال غیر مسؤولانه جهادیان و دیموکراتها بوضاحت بر می آید ، که نه جهاد آنها جهاد بود و نه گرم شه لا گرم شه های دیموکراتیک های عقده ئی دیموکراتیک بود..

زریاب ، واصف باختری، خلیلی اپرچونیستهای بودند. آنها مانند دانه های ماش هر طرف لول می خوردند. آنها نه پرنسیپ داشتند نه عزت. به آنها این مهم نبود، که چطور به مردم مظلوم خود خدمت کرد. شعر نویسندگی و ناول نویسی را در راه تنویر اذهان مردم به خاطر همبستگی، وحدت و همزیستی باهمی به مصرف رساند. بلکه آنها به خصلت خداداد که از بزرگان خود به ارث کمائی نموده بودند شعر ، نویسندگی و ناول نویسی را در راه خدمت به بیگانگان و یا این که چطور پول و مقام به دست آرند استفاده ناجایز نمودند .

ازنگاه ایدیالوژی، زریاب و باختری هیچگونه نزدیکی به مذهبیهون مانند ربانی و احمد شاه مسعود نداشتند. ولی روزی رسیدند که اینها به پرنسیپهای خود پشت کردند آنهم تا روزی که می شد چلانند، چلانند. ولی روزی که دیدند که آن سلاح شان نیز زنگ زده شد باز به غرب پناه آوردند .

در قاموس سیاست اینگونه افراد را روسپی های سیاسی گویند.

آنچه شرط بلاغت است بتو گویم

والسلام

۱۲/۱۲/۲۰۲۲